

Γ. Θέμελης

Τό Περιστέρι καί τά Έφτά Άναστάσιμα Θαύματα

Μέσα μου
Άνεβαίνει
Πάει μπροστά
Ό Χορευτής

ΑΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ό Μετρητής
Του Χρόνου

Ό χτύπος μου

Καταμετράει μεγάλα δευτερόλεπτα
Άπειροστικής φαντασίας, όπως
Τό άκατάστατο τρελό ρολόι του
Όνειρου,
Πού χρονοτριβεί στά μεσοδιαστήματα
του Άκαταμέτρητου
Μ' αϊφνίδιες άναλαμπές και παύσεις - ή
Τό άπειροφωτομετρικό χρονόμετρο

της Άπεραντοσύνης
Χορεύοντας, πηδώντας από άλμα σέ άλμα,
Άπό στιγμή στην άλλη

Χιλιάδες έτη φωτός

(Μήν είναι Χορευτής ό Θεός, μήν είναι Άθλητής
στό άλμα σέ ύψος...)

Μέσα μου άνεβαίνει ό Χορευτής, ό Μετρητής
του Χρόνου ό χτύπος μου.

Τί λέω;

Τίποτα

Δέ λέω.

Μιλῶ.

Μιλῶ στόν άγέρα,
Γιά τόν άγέρα

Ό Γιώργος Θέμελης γεννήθηκε τό '900
στή Σάμο και πέθανε στή Θεσσαλονίκη
τό '76. Σπούδασε Φιλολογία. Έγραψε ποι-
ηση, θέατρο, δοκίμια κι έκανε μεταφρά-
σεις. Βιβλία του: *Ποήματα I* 1969, *Ποι-
ήματα II* 1970, *Άλιοσκόπιο* 1971, *Δενδρό-
κηπος II* 1973, *Περιτροφή* 1973, *Ats Poe-
tica* 1974, *Κήποι* 1974, *Οίκος Έμπορίου*
1974, *Βιβλικά* 1975, *Ά Νεότερη Ποίηση*
μας 1963 *Ά Ποίηση του Καβάφη* 1970,
Chant la grèce (άνθολογία της Νεοελλη-
νικής Ποίησης στά γαλλικά) 1974 και πολ-
λά άλλα.

Ν' ἀντηχεῖ

Μιλῶ στὸν ἀγέρα γιὰ τὸν ἀγέρα

Μιλῶ γιὰ νὰ μιλῶ,
Ν' ἀκούω τὸν ἦχο μου
Καί νᾶμαι, νὰ ὑπάρχω.

Μιλῶ γιὰ νὰ μιλῶ, ν' ἀκούω τὸ πολυφωνικό
ἀντιλάλημά μου.

Ἄνάγεσαι; εἶσαι.
Ἀντηχεῖς; Ὑπάρχεις.

Ὁραῖος εἶναι ὁ ἦχος, ὡραῖο τὸ ἀντιλάλημά μου,
Στὴ γῆ, στὸν οὐρανό, μέσ στὸν ἀγέρα.

Μιλοῦμε: ἀντιλαλοῦμε
ὁ ἕνας στὸν ἄλλο

Σάν ἀπό μακριά,
Πολύ μακριά.

(Ποῦ εἶσαι; Μ' ἀκούεις;

Ποῦ εἶσαι δέ φαίνεσαι;

Ποῦ εἶσαι καί δέν ἀκούγεσαι;

Σέ ποιὰ κρύπτη κρύβεσαι

Σέ ποιὰ σκέπη σκεπάζεσαι...)

Μιλοῦμε: ἀντιλαλοῦμε,
Συναπαντιόμαστε

Μέσ στὴ φωνή μας,
Μέσ στὴ λάμψη μας.

Συναπαντιόμαστε:
Συνομιλοῦμε:

Ὑπάρχουμε

(Μὴν ἀφανίζεσαι, μὴν ἀποστρέφεις
Τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ τὸ πρόσωπό μου,
Μὴ θαμπωθοῦμε, μὴν ἐξαφανιστοῦμε μέσ στὴ
Νύχτα...)

Ἡ λάμψη μας, ἡ ἀντανάκλασή μας
Εἶναι μιά ἄλλη ἠχώ, μιά ἄλλη συνομιλία.

(Συνομιλία, συνάντηση, συναπαντοχή).
Κάτω ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ μαρτυρία τοῦ Ἥλιου,
Κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τ' οὐρανοῦ

Συνομιλοῦμε,
Συναπαντιόμαστε

Ἐπάρχουμε

Μᾶς βλέπει ἐπάνω, μᾶς ἀκούει ἡ πολύφωνη
Ἐρημιά,

Μᾶς ἀποκρίνεται
Μέ σήμαντρα φωτός, μέ φάσεις τῆς Σελήνης

(ὦ, Χαῖρε ὁ πολυόμματος Ἄργος ὁ ἄγρυπνος,
ὦ Χαῖρε ὁ πάμφωτος Οὐρανός, τό Μέγα
Πολυκάντηλο...)

Μιλοῦμε! ἀντιλαλοῦμε.

Μές στὸν διπλό, παράλληλο ἀμοιβαῖο ἀντίλαλο,
μέσ στοὺς διασταυρούμενος ἀντικατοπτρισμούς
γεννιέται ἡ Ἀθωότητα.

Ἀθῶος εἰμί
Μές στήν καρδιά μου

Ἀθῶος εἰμί.

Ἐχω τό πάθος τῆς Ἀγάπης
Ἐχω τόν καημό τοῦ καημοῦ
Τό ἀμάρτημα τῶν Ἀγγέλων

Συγχωρεῖστε με.

Γ. Θέμελης